

országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: T/4424/64

Érkezett: 2011. OKT. 17.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (1) bekezdése alapján a T/4424. számú,
Az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatot

nyújtjuk be:

I. A törvényjavaslat 8. § (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(3) Amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság új tagját az Országgyűlés az elődje megbízási idejének lejártát megelőző három hónapon belül választja meg. Az Alkotmánybíróság tagja elődje megbízásának megszűnését követő napon, ha pedig elődje megbízásának megszűnését követően választották meg, akkor a megválasztásáról szóló határozatban megjelölt napon lép hivatalba.]

(3) Az Országgyűlés az alkotmánybíró megbízása idejének lejártát, illetve 70. életéve betöltését megelőző három hónapon belül új alkotmánybíróvá választ. Erről szóló határozatában megnevezi azt az alkotmánybíróvá is, akit az új alkotmánybíró a határozatban megjelölt napon e tisztségében felvált.

II. A törvényjavaslat 15.§-ának (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

15. § (3) [Ha az Alkotmánybíróság tagjának megbízása az (1) bekezdés a)–b) pontja alapján szűnik meg, az Alkotmánybíróság új tagját a 8. § (1)-(3) bekezdésben foglaltak szerint kell megválasztani.] Ha az Országgyűlés az Alkotmánybíróság új tagját a 8. § (3) bekezdésben meghatározott határidőig nem választja meg, az Alkotmánybíróság tagjának megbízása [utódja hivatalba lépéséig] az új alkotmánybíró megválasztásáig meghosszabbodik.”

Indokolás

Az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság tagjait az Országgyűlés az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával választja. A

törvényjavaslat szerinti megoldás ezért csak akkor működőképes, ha feltételezzük, hogy egy-egy személyi javaslat mindig megkapja a képviselők kétharmadának a támogatását.

Nincs azonban garancia arra, hogy a kormánytöbbség mindig kétharmados támogatást tudhat maga mögött. Nem volt meg ez az arány 1990-1994 között, majd 1998-2002 között, továbbá 2002-2006 és 2006-2010 között sem, ezért már többször is előfordult, hogy az Országgyűlésben a jelölt nem kapta meg a megválasztásához szükséges kétharmados többséget.

Úgy véljük: felelőtlenség lenne abból kiindulni, hogy a jelenlegi Kormány mögött álló kétharmados képviselői többség jelensége a jövőben is tipikus lesz. Képviselői kötelességünknek tartjuk ezért, hogy rámutassunk a törvényjavaslat szerinti szabályozás kockázataira.

Abból indulunk ki, hogy a életszerűen előadódhat az a helyzet, hogy az egyidejűleg megválasztott több alkotmánybíró mandátuma azonos napon jár le, de még az is előadódhat, hogy néhány hónapon belül többen is betöltik a 70. életévüket. Látható tehát, hogy több oka is lehet annak, hogy pótlásukra három hónapon belül több új alkotmánybíróra kellene megválasztani.

Ha viszont az aktuális kormánytöbbség kétharmadnál kevesebb képviselőből áll, s nem sikerül az aktuális ellenzékkel több jelölt esetén kompromisszumra jutni, könnyen előállhat az a helyzet, hogy legfeljebb csak egy új bírót sikerül megválasztani.

Ebben az esetben – a törvényjavaslat szerinti megoldás változatlansága esetén – vitás lehet, hogy a megválasztott személy vajon melyikük „utódja”, s melyiküknek nem, azaz a lejárt mandátumú alkotmánybírók közül melyikük gyakorolhatja tovább hivatalát. Vajon mit fognak tenni azok az alkotmánybírák, akik szerint úgy lenne ildomos, ha nem a kollégájuk, hanem az ő mandátumuk hosszabbodna meg? Vajon ki tenne köztük igazságot?

Olyan koncepcionális megoldást kell tehát keresnünk, amely szerint egy konkrét **alkotmánybírónak nincs sem „elődje”, sem „utódja”**.

Az általunk javasolt megoldás ezt az előre látható problémát akként javasolja kivédeni, hogy az Országgyűlés feladatává teszi: a választásról szóló határozatában nevezze meg, mely alkotmánybíróra, s mely napon váltja fel az új alkotmánybíró.

A törvényjavaslat 8. § (3) bekezdése csak a megbízási idő lejártát említi, majd a 15. § (3) bekezdésében olvasható kétszeres utaló szabály ezt kiterjeszti a 70. életév betöltésére is. Az általunk javasolt szöveg megszünteti ezt a szövegértést nehezítő anomáliát is, amikor a 8. § (3) bekezdésébe mindkét változatot beépíti, ezért a 15. § (3) bekezdése első mondatának – mint szükségtelen ismétlésnek – az elhagyását javasoljuk.

Budapest, 2011. október 17.

Dr. Gaudi-Nagy Tamás

Dr. Gyüre Csaba

Dr. Staudt Gábor

(Jobbik Magyarországért Mozgalom)